

“Return unto Me ... That I May Heal You”

By Elder S. Mark Palmer
Of the Presidency of the Seventy

»Vend tilbage til mig ... så jeg kan helbrede dig«

Ældste S. Mark Palmer
De Halvfjerds' Præsidium

April 2025 general conference

*There is rejoicing in heaven over those who return.
It is not too late for you to come back.*

We once lived in a home surrounded by majestic trees. Next to the entrance was a beautiful willow tree. One sad night a mighty storm blew, and the willow came crashing down. It lay on the ground with its roots pulled out and was a sorry sight.

I was ready to rev up the chainsaw and cut the tree up for firewood when our neighbour came running out to stop me. He chastised me for giving up on the tree, and he emphatically urged us not to get rid of it. He then pointed to one root still in the ground and said that if we propped the tree up, cut off its branches, and nourished it, the roots would take hold once again.

I was sceptical and doubted how a tree so obviously fallen and in trouble could possibly survive and come back to life. I reasoned that even if it did begin growing again, it would surely not survive the next storm. But knowing our neighbour believed the tree still had a future, we went along with the plan.

And the result? After some time, we saw signs of life as the tree began to take root. Now, 12 years later, the tree is vibrant and full of life, with strong roots, and once again contributing to the beauty of the landscape.

While I meet Saints around the world, I am reminded of this willow tree and how there is hope even when all seems lost. Some once had testimonies of the gospel that were strong and vibrant like the willow. Then, for uniquely personal reasons, those testimonies became weakened, leading to a loss of faith. Others hang on with the

Der er glæde i himlen over dem, der kommer tilbage. Det er ikke for sent for jer at vende tilbage.

Vi boede engang i et hjem omgivet af majestætiske træer. Lige ved hoveddøren stod der et smukt piletræ. En trist aften ramte en voldsom storm, og piletræet væltede. Det lå på jorden med oprykkede rødder og udgjorde et sørgeligt syn.

Jeg var klar til at starte motorsaven og save træet op til brænde, da vores nabo kom løbende for at stoppe mig. Han irettesatte mig for at ville kassere træet, og han opfordrede os empatisk til ikke at skille os af med det. Han pegede på en rod, der stadig var nede i jorden, og sagde, at hvis vi understøttede træet, skar grenene af og nærrede det, ville rødderne igen finde rodfæste.

Jeg var skeptisk og tvivlede på, at et væltet træ, der var i så store vanskeligheder, kunne overleve og komme sig. Jeg antog, at selv om det begyndte at vokse igen, så ville det med sikkerhed ikke overleve den næste storm. Men med visheden om, at vores nabo troede på, at træet havde en fremtid, gik vi i gang med planen.

Og hvad blev resultatet? Efter nogen tid så vi tegn på liv, i takt med at træet igen fik rodfæste. I dag, 12 år senere, er træet fuld af liv, har stærke rødder og bidrager igen til områdets skønhed.

Når jeg mødes med hellige rundt om i verden, husker jeg på dette piletræ, og hvordan der er håb, selv når alt synes tabt. Nogle havde engang vidnesbyrd om evangeliet, der var stærke, ligesom piletræet. Men så svækkedes deres vidnesbyrd af forskellige årsager, hvilket førte til, at de mistede deres tro. Andre hænger kun lige fast

slimmest of roots tapping into gospel soil.

Yet again and again, I am inspired by the stories of so many who have chosen to renew their discipleship and come back to their Church home. Rather than discarding their faith and belief like worthless firewood, instead they have responded to spiritual promptings and loving invitations to return.

I attended a stake conference in Korea where a returning member shared: "I thank the brothers for their willingness to accept my lack of faith and my weakness, for reaching out to me, and for the members who are always so kind to me. I still have a lot of friends around me who are less active. It's funny, but they tell each other to go back to the Church to get their faith back. I think maybe they are all longing for faith."

To all who are longing for faith, we invite you to come back. I promise your faith can be strengthened as you once again worship with the Saints.

A former missionary from Africa wrote a senior Church leader, apologising and seeking forgiveness for being offended by his teachings about a certain cultural tradition, which then led him to leave the Church. He humbly expressed: "Sadly, the fact that I took offense 15 years ago has made me pay an extremely heavy price. I lost so much—much more than I ever imagined. I am deeply embarrassed by the harm I may have caused along the way, but above all else I am pleased that I have found my way back."

To all who recognise what you have lost, we invite you to come back so you can once again taste the joyous fruit of the gospel.

A sister in the United States was gone from the Church for many years. Her story of coming back includes powerful lessons for parents and family members who anguish over loved ones who step away. She wrote:

"I could list a myriad of reasons for why I walked away from the Church, the gospel, and in a way, my family. But they really don't matter. I didn't make one big decision to leave the Church—I probably made a thousand choices. But one thing I have always known is that my parents did make one big decision, and they stuck to it. They decided to love me.

"I couldn't possibly know how many tears

i evangeliets muld med det yderste af rødderne.

Igen og igen bliver jeg inspireret af beretninger om de mange, der har valgt at forny deres forpligtelse som disciple og er kommet tilbage til deres kirkehjem. I stedet for at kassere deres tro og overbevisning, som værdiløst brænde, har de reageret på åndelige tilskyndelser og kærlige invitationer til at vende tilbage.

Jeg deltog i en stavskonference i Korea, hvor et tilbagevendt medlem fortalte følgende: »Jeg takker brødrene for deres villighed til at acceptere min manglende tro og mine svagheder, for at række ud til mig og for medlemmerne, der altid er så venlige overfor mig. Jeg har stadig en masse venner i min omgangskreds, der er mindre aktive. Det er lidt sjovt, fordi de opfordrer faktisk hinanden til at vende tilbage til kirken for at genfinde deres tro. Jeg tror måske, at de allesammen længes efter at tro.«

Vi vil gerne invitere alle jer, der længes efter at tro, til at komme tilbage. Jeg lover jer, at jeres tro kan blive styrket, når I igen tilbeder sammen med de hellige.

En tidligere missionær fra Afrika skrev og undskyldte til en ældre kirkeleder, og han bad om tilgivelse for at have taget anstød af hans undervisning om en bestemt kulturel tradition, hvilket førte til, at han forlod kirken. Han udtrykte det ydmygt: »Det faktum, at jeg tog anstød for 15 år siden, har desværre gjort, at jeg har måttet betale en meget høj pris. Jeg har mistet så meget—meget mere, end jeg nogensinde kunne have forestillet mig. Jeg er pinligt berørt over den skade, jeg har forvoldt undervejs, men mere end noget andet er jeg glad for at have fundet vej tilbage.«

Vi vil gerne invitere alle jer, der føler, at I har mistet, til at komme tilbage, så I igen kan smage evangeliets fantastiske frugt.

En søster i USA var væk fra kirken i mange år. Hendes beretning om at vende tilbage indeholder kraftfulde lektier til forældre og familiemedlemmer, der tynghes, fordi kære vælger evangeliet fra. Hun skrev:

»Jeg kunne opskrive myriader af grunde til, hvorfor jeg valgte kirken, evangeliet og til dels min familie fra. Men det giver ikke rigtig mening. Jeg traf ikke én stor beslutning om at forlade kirken – jeg traf sikkert tusind. Men jeg har altid været sikker på én ting, og det er, at mine forældre traf én stor beslutning, og de holdt fast i den. De besluttede at elske mig.

Jeg kan på ingen måde vide, hvor mange

have been shed, how many sleepless nights, nor how many heartfelt pleading words of prayer have been uttered on my behalf. They didn't call me out on my sins; rather, they called out to me in my sinfulness. They didn't make me feel unwelcome in their home and at family gatherings; any of those feelings were of my own doing. Instead, they continued to welcome me. They must have seen my light dim over time. But they knew that the person I was back then was just a shadow of who I was yet to become.

“Just as my path away from the Church was complex, so was my way back. But one thing that was not hard about coming back was the feeling of being back home where I belong.”

My message today is especially to all who once felt the Spirit but question whether there is a way back or a place for you in the restored Church of Jesus Christ. It is also for any who are barely hanging on or who are tempted to step away.

This message is not a challenge, and it is not a condemnation. It is an invitation, extended with love and a sincere desire to welcome you back to your spiritual home.

I have prayed that you will feel the witness of the Holy Ghost as you now hear this loving invitation and magnificent promise from our Saviour, Jesus Christ:

“Will ye not now return unto me, and repent of your sins, and be converted, that I may heal you?”

Every week many are responding to the Saviour's invitation by returning to discipleship and Church activity, quietly and humbly seeking the healing that Jesus promises. And contrary to narratives which sometimes circulate, record numbers of our young people are choosing to stay strong and to grow their faith in Jesus Christ.

When some of Jesus's followers in Capernaum found His teachings hard and chose to leave, He turned to His Apostles and asked, “Will ye also go away?”

This is the question we each must answer as we face our individual times of testing. Peter's response to Jesus is timeless and resounding: “To whom shall we go? thou hast the words of eternal life.”

tårer der er blevet grædt, hvor mange søvnløse nætter der har været, eller hvor mange dybfølte og tryglende bønner der er blevet opsendt på mine vegne. De fokuserede ikke på mine synder; men rakte i stedet ud til mig i min syndighed. De var ikke årsag til, at jeg følte mig uvelkommen i deres hjem eller til familiesammenkomster; de følelser fostrede jeg selv. De blev derimod ved med at invitere mig. De må have set, at mit lys blev svagere over tid. Men de vidste, at den person, jeg var dengang, kun var en skygge af, hvad jeg skulle blive til.

Lige så kompleks som min vej væk fra kirken var, lige så kompleks var min vej tilbage også. Men én ting, der ikke var svær ved at vende tilbage, var følelsen af at være hjemme, hvor jeg hører til.«

Mit budskab i dag er til alle, der har mærket Ånden, men som tvivler på, at der er en vej tilbage eller en plads til jer i Jesu Kristi genoprettede kirke. Det er også til alle, der kun hænger i med det yderste af neglene, eller som føler sig fristet til at forlade kirken.

Dette budskab er ikke en udfordring, og det er ikke en fordømmelse. Det er en invitation, fremrakt i kærlighed og med et oprigtigt ønske om at byde jer velkommen tilbage til jeres åndelige hjem.

Jeg har bedt om, at I vil mærke Helligåndens vidnesbyrd, når I hører denne kærlige invitation og dette fantastiske løfte fra vor Frelser Jesus Kristus.

»Vil I nu ikke vende tilbage til mig, og angre jeres synder, og blive omvendt, så jeg kan helbrede jer?«

Hver uge er der mange, der tager imod Frelserens opfordring til at vende tilbage til kirken som aktive disciple, som roligt og ydmygt søger den helbredelse, Jesus lover. Og i modsætning til fortællinger, der nogle gange florerer, så indikerer optegnelserne over vores unge, at de vælger at forblive stærke og udvikle deres tro på Jesus Kristus.

Da nogle af Jesu følgere i Kapernaum fandt hans lærdomme svære og derfor valgte at gå deres vej, vendte han sig til sine apostle og spurgte: »Vil I også gå jeres vej?«

Det er det spørgsmål, vi må stille os selv, når vi står overfor vores personlige prøvelser. Peters svar til Jesus er tidløst og genlyder: »Herre, hvem skal vi gå til? Du har det evige livs ord.«

So as you consider the Saviour's invitation to return unto Him, what might you learn from the story of the willow tree?

The journey back is often not easy or comfortable, but it is worth it. When our willow was stood back up, all its branches were cut away. It was not pretty. We too may feel vulnerable as we discard old ways and are stripped of pride. Focusing your faith on Jesus Christ and His gospel—the trunk and the roots—will give you the hope and the courage to take that first step back.

It took many years for our willow to regain its former strength and beauty. Now it is even stronger and more beautiful than before. Be patient as your faith and testimony also grow. This includes not taking offense at thoughtless comments like “Where have you been all these years?”

The willow would never have survived without constant care and nourishment. You will nourish your faith and your testimony as you feast at the sacrament table each week and as you worship in the house of the Lord.

Just as the willow needed sunshine for its branches and leaves to grow again, so your testimony will grow as you stay sensitive to the feelings and the witness of the Spirit. Learn from Amulek, who described his time as a less-active member by saying, “I was called many times and I would not hear.”

My neighbour knew what the willow could once again become. So too the Lord knows your divine potential and what your faith and your testimony can become. He will never give up on you. Through the Atonement of Jesus Christ, all that is broken can be healed.

I witness that there is rejoicing in heaven over those who return. You are needed, and you are loved. I testify that Jesus Christ is our Saviour and that He blesses all who return unto Him with greater peace and with great joy. His arms of mercy are not folded but are open and extended to you. It is not too late for you to come back. With all the love in our hearts, we welcome you home. In the name of Jesus Christ, amen.

Så, når I overvejer Frelserens invitation til at vende tilbage til ham, hvad kan I så lære af historien om piletræet?

Vejen tilbage er ofte hverken nem eller bekvem, men den er det hele værd. Da vores piletræ blev rejst op, blev alle dets grene skåret af. Det var ikke noget kønt syn. Vi kan på samme måde føle os sårbare, når vi aflægger gamle vaner og vores stolthed. Når I fokuserer jeres tro på Jesus Kristus og hans evangelium – stammen og rødderne – vil det give jer håbet og modet til at tage det første skridt tilbage.

Det tog vores piletræ mange år at genvinde sin tidligere styrke og skønhed. I dag er det både endnu stærkere og endnu smukkere end før. Vær tålmodig med udviklingen af jeres tro og vidnesbyrd. Dette indebærer, at man ikke tager anstød af tankeløse kommentarer såsom: »Hvor har du været i alle disse år?«

Piletræet ville aldrig have overlevet uden konstant omsorg og næring. Jeres tro og jeres vidnesbyrd vil blive næret hver uge, når I tager for jer ved nadverbordet, og når I tilbeder i Herrens hus.

Ligesom piletræet havde brug for sollys, for at dets grene og blade kunne vokse igen, således vil jeres vidnesbyrd også vokse, når I forbliver modtagelige overfor Åndens tilskyndelser og vidnesbyrd. Lær af Amulek, der beskrev sin tid som et mindre aktivt medlem ved at sige: »Der blev kaldt på mig mange gange, og jeg ville ikke høre.«

Min nabo vidste, hvad piletræet igen kunne blive til. På samme måde ved Herren, hvad jeres guddommelige potentiale er, og hvad jeres tro og jeres vidnesbyrd kan udvikle sig til. Han vil aldrig opgive jer. Gennem Jesu Kristi forsoning kan alt, der er gået i stykker, blive helet.

Jeg vidner om, at der er glæde i himlen over jeres tilbagevenden. I er ønskede, og I er elskede. Jeg vidner om, at Jesus Kristus er vores Frelser, og at han velsigner alle, der vender tilbage til ham, med større fred og med stor glæde. I sin barmhjertighed står han ikke med armene over kors – de er åbne og udstrakte mod jer. Det er ikke for sent for jer at vende tilbage. Med al den kærlighed, der er i vores hjerter, byder vi jer velkommen hjem. I Jesu Kristi navn. Amen.